

**РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВЛАДА**

НАЦРТ

**ЗАКОН
О ЛИЧНОМ ИМЕНУ**

Бања Лука, мај 2019. године

ЗАКОН О ЛИЧНОМ ИМЕНУ

Члан 1.

Овим законом уређује се појам, начин одређивања, коришћења и промјене личног имена држављана Републике Српске и Босне и Херцеговине.

Члан 2.

(1) Лично име је лично право грађанина и служи за разликовање и идентификовање физичких лица.

(2) Лично име стиче се уписом у матичну књигу рођених.

(3) Грађанин је дужан да се користи својим личним именом уписаним у матичну књигу рођених.

(4) Лично име грађанину обезбјеђује идентитет, заштиту његове личности и достојанства.

Члан 3.

(1) Лично име се састоји од имена и презимена.

(2) Име, односно презиме може се састојати од више ријечи.

(3) Лице коме је, у матичној књизи рођених, уписано име или презиме, или име и презиме које се састоји од више ријечи, дужно је да изјавом одреди којим ће се личним именом служити у правном саобраћају.

(4) Изјава о томе којим ће се личним именом лице служити у правном саобраћају може се једанпут опозвати.

(5) Изјава и опозив изјаве из ст. 3. и 4. овог члана уписује се у матичну књигу рођених и примјењује се од дана уписа.

(6) Изјава и опозив изјаве из ст. 3. и 4. овог члана даје се матичару, који о томе сачињава записник и који води матичну књигу рођених у коју је уписано рођење лица из става 2. овог члана, или матичару надлежном по мјесту пребивалишта тог лица, а може се сачинити и код нотара, суда или другог органа овлашћеног за сачињавање јавних исправа.

Члан 4.

(1) Лично име дјетета родитељи одређују споразумно.

(2) Лично име дјетета може се одредити и путем пуномоћника, уз пуномоћ сачињену у писаној форми.

(3) Дијете може добити презиме једног или оба родитеља.

(4) Ако се родитељи нису споразумјели о личном имену дјетета, лично име дјетета одређује надлежни орган старатељства.

(5) Ако један родитељ није жив, или није у могућности да врши родитељско право, или је непознат, лично име дјетета одређује други родитељ.

(6) Ако оба родитеља дјетета нису жива, или нису у могућности да врше

родитељско право, лично име дјетета, у складу са ставом 3. овог члана, одређује надлежни орган старатељства, или старатељ дјетета уз сагласност надлежног органа старатељства.

(7) Дјетету, чији су родитељи непознати, лично име одређује надлежни орган старатељства или старатељ дјетета уз сагласност надлежног органа старатељства.

Члан 5.

(1) Лично име усвојеника, код потпуног усвојења, усвојиоци одређују споразумно.

(2) Усвојеник може добити заједничко презиме усвојиоца, а ако усвојиоци немају заједничко презиме, споразумно ће одредити презиме усвојеника.

(3) Ако се не постигне споразум из ст. 1. и 2. овог члана, о имену и презимену усвојеника одлучује орган старатељства.

(4) Лично име усвојеника обавезно се наводи у одлуци о усвајању.

Члан 6.

(1) Лично име усвојеника, код непотпуног усвојења, усвојиоци одређују споразумно.

(2) Усвојеник може добити презиме усвојиоца, осим ако усвојилац одлучи да усвојеник задржи своје презиме или да свом презимену дода презиме усвојиоца.

(3) Ако се не постигне споразум из ст. 1. и 2. овог члана, о имену и презимену усвојеника одлучује орган старатељства.

(4) За промјену имена или презимена усвојеника који има више од десет година, потребан је усвојеников пристанак.

(5) Лично име усвојеника обавезно се наводи у одлуци о усвајању.

Члан 7.

Име и презиме, или само име, или само презиме лица може се промијенити након промјене породичног, односно личног статуса (признавања очинства, утврђивања, односно оспоравања очинства или материнства, усвојења, закључивања или престанка брака, промјене пола), или на лични захтјев.

Члан 8.

(1) Дјетету, коме је одређено лично име, може се послџе признавања очинства, утврђивања, односно оспоравања очинства или материнства, одредити ново лично име у року од двије године од дана признавања очинства, односно правоснажности судске одлуке којом је утврђено, односно оспорено очинство или материнство, осим ако је другачије одређено овим законом.

(2) Ако се ново лично име одређује дјетету које има више од десет година, потребан је дјететов пристанак.

(3) Изјава о одређивању новог личног имена из става 1. овог члана даје се матичару који води матичну књигу рођених у коју је уписано рођење дјетета или матичару надлежном по мјесту пребивалишта родитеља.

(4) Матичар надлежан по мјесту пребивалишта родитеља, дужан је да изјаву о одређивању новог личног имена дјетета достави одмах, а најкасније сљедећег радног дана, матичару који води матичну књигу рођених у коју је уписано рођење дјетета.

Члан 9.

(1) Након правоснажности рјешења надлежног органа о престанку усвојења, усвојеник може узети лично име које је имао прије усвојења.

(2) Ако је усвојење престало прије навршених осамнаест година живота усвојеника, изјаву о узимању личног имена из става 1. овог члана дају родитељи ако су у могућности да врше родитељско право, надлежни орган старатељства или старатељ уз сагласност надлежног органа старатељства.

(3) Ако усвојеник има више од десет година, потребан је и његов пристанак.

(4) Изјава о узимању личног имена из става 1. овог члана даје се у року од шест мјесеци од дана правоснажности рјешења о престанку усвојења.

(5) Изјава се даје матичару који води матичну књигу рођених у коју је уписано рођење усвојеника или матичару надлежном по мјесту пребивалишта родитеља или старатеља.

(6) Матичар надлежан по мјесту пребивалишта родитеља или старатеља, дужан је да изјаву о одређивању новог личног имена дјетета достави одмах, а најкасније сљедећег радног дана, матичару који води матичну књигу рођених у коју је уписано рођење дјетета.

Члан 10.

(1) Приликом закључења брака, брачни супружници могу се споразумјети да за презиме узму презиме једног или другог брачног супружника, или да сваки брачни супружник задржи своје презиме, или да сваки од њих свом презимену дода презиме свог брачног супружника, или да један брачни супружник узме презиме другог брачног супружника и том презимену дода своје презиме.

(2) Брачни супружник који је приликом закључења брака промијенио презиме може, изјавом, након престанка брака вратити презиме које је имао прије закључења брака, у року од годину дана од дана престанка брака.

(3) Уколико се лице након престанка брака не изјасни о презимену којим ће се користити у року из става 2. овог члана, враћање презимена које је имало прије закључења брака врши се у поступку промјене личног имена у складу са одредбама овог закона.

(4) Изјава о враћању презимена даје се матичару који води матичну књигу рођених у коју је уписано рођење лица из става 2. овог члана или матичару надлежном по мјесту пребивалишта тог лица, а може се сачинити и код нотара, суда или другог органа овлашћеног за сачињавање јавних исправа.

(5) Матичар надлежан по мјесту пребивалишта лица из става 2. овог члана, дужан је да изјаву о презимену, одмах, а најкасније сљедећег радног дана, достави матичару који води матичну књигу рођених у коју је уписано рођење тог лица.

(6) Након уписа промјене презимена у матичну књигу рођених, матичар је дужан да о наведеној промјени обавијести надлежни орган унутрашњих послова и друге органе надлежне за вођење евиденција о грађанима које се воде по посебним прописима, а садрже податак који је у поступку промијењен у складу са овим законом.

Члан 11.

(1) Након промјене пола лице може промијенити име и презиме, или само име, или само презиме.

(2) О промјени из става 1. овог члана, надлежни орган јединице локалне

самоуправе одлучује у истом поступку који је покренут ради уписа чињенице промјене пола лица у матичну књигу рођених.

Члан 12.

(1) Име и презиме, или само име, или само презиме пунољетног лица може се промијенити на лични захтјев, осим у случајевима за које је другачије одређено овим законом.

(2) Ако се тражи промјена личног имена на лично име које се састоји од више ријечи, подносилац захтјева је дужан да се изјасни којим личним именом ће се служити у правном саобраћају.

(3) Под промјеном у смислу става 1. овог члана сматра се и промјена једног или више слова, односно интерпункцијског знака цртица или тачка, а који су уписани у матичној књизи рођених као саставни дио личног имена.

(4) Захтјев за промјену личног имена из чл. 11. и 12. овог закона подноси се на обрасцу који упутством прописује министар управе и локалне самоуправе.

Члан 13.

(1) Име и презиме, или само име, или само презиме малољетног лица може се промијенити на захтјев родитеља, усвојилаца или на захтјев старатеља уз сагласност надлежног органа старатељства.

(2) Ако се родитељи или усвојиоци не могу споразумјети о промјени личног имена малољетног лица, лично име малољетног лица промијениће се на захтјев једног родитеља или усвојιοца, уз сагласност органа старатељства града, односно општине гдје се захтјев за промјену личног имена подноси.

(3) Ако се промјена личног имена тражи за малољетно лице које има више од десет година, потребан је његов пристанак.

Члан 14.

(1) Неће се одобрити промјена имена и презимена, или само имена, или само презимена лицу:

- 1) против кога се води кривични поступак,
- 2) које је осуђено за кривично дјело док казна не буде извршена и/или док трају правне посљедице осуде,
- 3) за којим је расписана међународна потјерница,
- 4) за које се утврди да је захтјев поднијело ради избјегавања законом утврђених обавеза (издржавање, пореске и друге законом утврђене обавезе).

(2) Доказ за чињенице из става 1. т. 1), 2) и 4) овог члана дужан је да приложи подносилац захтјева за промјену личног имена, а доказ из тачке 3) овог члана орган који води поступак прибавиће по службеној дужности од надлежних органа унутрашњих послова.

(3) Право на слободан избор личног имена, односно одређивање или промјена личног имена неће се одобрити лицу ако је то неопходно ради заштите права и слобода других лица, заштите права јавних и историјских личности, ако предложено лично име не представља лично име у смислу чл. 2. и 3. овог закона, или предложено лично име представља име измишљених, анимираних или филмских ликова, монете и псеудонима.

Члан 15.

(1) О захтјеву за промјену личног имена одлучује рјешењем надлежни орган јединице локалне самоуправе, на чијем подручју подносилац захтјева има пребивалиште.

(2) Ако подносилац захтјева нема пребивалиште у Републици Српској, а рођен је на територији Републике Српске или у иностранству и уписан у матичне књиге рођених у Републици Српској, о захтјеву за промјену личног имена одлучује рјешењем надлежни орган јединице локалне самоуправе у Републици Српској, на чијем подручју се води матична књига рођених у коју је уписан подносилац захтјева.

(3) Изузетно, промјена личног имена може се одобрити и држављанину Босне и Херцеговине и Федерације Босне и Херцеговине, ако у Републици Српској има пријављено пребивалиште годину дана прије подношења захтјева, а које траје и у вријеме подношења захтјева.

(4) Против рјешења из ст. 1. и 2. овог члана може се изјавити жалба Министарству управе и локалне самоуправе (у даљем тексту: Министарство) у року од 15 дана од дана пријема рјешења.

(5) На питања у вези са рјешавањем захтјева из ст. 1, 2. и 3. овог члана, која нису регулисана овим законом, примјењује се закон којим је регулисан општи управни поступак.

Члан 16.

(1) Ако се лично име састоји од више ријечи, у диспозитиву рјешења о промјени личног имена наводи се лично име којим ће се лице служити у правном саобраћају.

(2) Лице је дужно да се користи новим личном именом у правном саобраћају од дана уписа промјене у матичну књигу рођених.

(3) Рјешење о промјени личног имена доставља се одмах по правоснажности рјешења матичару који води матичне књиге за лице које је извршило промјену личног имена, матичару који води матичне књиге у које је уписана чињеница рођења за дијете и брачног супружника лица које је извршило промјену личног имена, надлежном органу унутрашњих послова и другим органима надлежним за вођење евиденција о грађанима које се воде по посебним прописима, а садрже податак који је у поступку промијењен у складу са овим законом.

(4) Ако је лице рођено у иностранству, након уписа промјене личног имена у матичну књигу рођених у Републици Српској о промјени личног имена, у складу са закљученим међународним уговорима о пружању правне помоћи у грађанским стварима, обавјештава се инострани орган према мјесту уписа у матичу књигу рођених.

(5) Лице којем је на лични захтјев рјешењем надлежног органа из члана 15. ст. 1. и 2. овог члана, одобрена промјена личног имена, у складу са одредбама овог закона, може поднијети нови захтјев за промјену личног имена у року од пет година од дана извршеног уписа промијењеног личног имена у матичне књиге, а највише два пута, осим ако је другачије одређено овим законом.

Члан 17.

Управни и инспекцијски надзор над спровођењем овог закона врши Министарство.

Члан 18.

Новчаном казном од 1.000 КМ до 1.500 КМ казниће се за прекршај матичар или одговорно лице у органу јединице локалне самоуправе ако:

- 1) упис личног имена изврши без пристанка дјетета које има више од десет година (члан 8. став 2),
- 2) упис личног имена изврши без пристанка усвојеника који има више од десет година (члан 9. став 3),
- 3) правоснажно рјешење, односно обавјештење о промјени личног имена одмах не достави матичару или другим органима (члан 16. став 3).

Члан 19.

Новчаном казном од 1.000 КМ до 1.500 КМ казниће се за прекршај лице које се у правном саобраћају не користи својим личним именом уписаним у матичну књигу рођених на начин прописан чланом 2. став 3. и чланом 3. став 3. овог закона.

Члан 20.

Министар управе и локалне самоуправе ће у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона донијети Упутство о изгледу и садржају обрасца захтјева за промјену личног имена из члана 12. став 4. овог закона.

Члан 21.

Поступци који до дана ступања на снагу овог закона нису окончани завршиће се по одредбама раније важећег закона.

Члан 22.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о личном имену („Службени гласник Републике Српске“, бр. 27/93 и 15/00).

Члан 23.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске“.

Број: _____
Датум: _____

ПРЕДСЈЕДНИК
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Недељко Чубриловић

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ НАЦРТА ЗАКОНА О ЛИЧНОМ ИМЕНУ

I УСТАВНИ ОСНОВ

Уставни основ за доношење Нацрта закона о личном имену садржан је у Амандману XXXII став 1. т. 10. и 18. на члан 68. Устава Републике Српске према којем Република уређује и обезбјеђује организацију, надлежности и рад државних органа, као и друге односе од интереса за Републику и у члану 70. став 1. тачка 2. Устава према којем Народна скупштина доноси законе, друге прописе и опште акте.

II УСКЛАЂЕНОСТ СА УСТАВОМ, ПРАВНИМ СИСТЕМОМ И ПРАВИЛИМА НОРМАТИВНОПРАВНЕ ТЕХНИКЕ

Према Мишљењу Републичког секретаријата за законодавство број: 22.02-020-1671/19 од 20. маја 2019. године, уставни основ за доношење Закона о личном имену садржан је у Амандману XXXII став 1. т. 10. и 18. на члан 68. Устава Републике Српске, према којем Република уређује и обезбјеђује организацију, надлежности и рад државних органа, као и друге односе од интереса за Републику, те у члану 70. став 1. тачка 2. Устава, којим је прописано да Народна скупштина доноси законе, друге прописе и опште акте.

Овим законом уређује се појам, начин одређивања, коришћења и промјене личног имена држављана Републике Српске и Босне и Херцеговине.

Обрађивач Закона, у складу са чланом 41. став 1. тачка 5) Правила за израду закона и других прописа Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 24/14), у Образложењу је навео разлоге за доношење овог закона. Као једна од најзначајнијих новина у односу на важећи Закон наводи се то што се прописује начин рјешавања захтјева за промјену личног имена лица која су држављани Републике Српске и Босне и Херцеговине, која су уписана у матичну књигу рођених у Републици Српској, а која немају пребивалиште на територији Републике Српске. Поред наведеног, прописује се и начин рјешавања захтјева за промјену личног имена држављана Федерације Босне и Херцеговине и Босне и Херцеговине, а која имају пребивалиште на територији Републике Српске. Овим законом прописује се и начин одређивања личног имена усвојеника код потпуног и непотпуног усвојења, што такође представља новину у односу на важећи Закон.

Републички секретаријат за законодавство је размотрио Нацрт закона и, не упуштајући се у цјелисходност предложених норми, обрађивачу дао примједбе које су се односиле на прецизирање појединих формулација текста Закона и на усаглашавање Образложења закона са чланом 36. став 1. тачка 9) Пословника о раду Владе. Такође, указано је на примјену члана 42. Правила за израду закона и других прописа Републике Српске, односно на потребу приступања измјенама и допунама Породичног закона („Службени гласник Републике Српске“, бр. 54/02, 41/08 и 63/14) у смислу његовог усклађивања са одредбама чл. 5, 6. и 10. овог закона.

Обрађивач је прихватио дате сугестије и уградио их у текст Закона.

У складу са Смјерницама за поступање републичких органа управе о учешћу јавности и консултацијама у изради закона („Службени гласник Републике Српске“, бр. 123/08 и 73/12), обрађивач је утврдио да материја предметног закона има утицај на

јавност и да подлијеже обавези у вези са консултацијама. У складу са наведеним, обрађивач наводи да су прије израде Нацрта закона прибављени приједлози и сугестије јединица локалне самоуправе, који су уважени и уврштени у текст Нацрта.

Поред наведеног, Нацрт закона о личном имену је објављен на интернет страници Министарства управе и локалне самоуправе, на који није било достављених примједба и сугестија.

Имајући у виду да је текст Закона усаглашен са Уставом, правним системом Републике Српске и са Правилима за израду закона и других прописа Републике Српске, Републички секретаријат за законодавство је мишљења да се Нацрт закона о личном имену може упутити на разматрање.

III УСКЛАЂЕНОСТ СА ПРАВНИМ ПОРЕТКОМ ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

Према Мишљењу Министарства за европске интеграције и међународну сарадњу број: 17.03-020-1673/19 од 16. маја 2019. године, а након увида у прописе Европске уније и анализе одредаба Нацрта закона о личном имену, није установљено да *EU acquis* садржи изворе који су релевантни за предмет уређивања достављеног нацрта, због чега у Изјави о усклађености стоји оцјена „непримјењиво“.

IV РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Важећи Закон о личном имену („Службени гласник Републике Српске“, бр. 27/93 и 15/00) усвојила је Народна скупштина Републике Српске, на сједници одржаној 30. децембра 1993. године, с тим да је у мањем обиму мијењан 2000. године.

Дугогодишње искуство у примјени закона показује да је потребно на јасан и недвосмислен начин утврдити на коју категорију лица се односи важећи Закон, да ли на држављане Републике Српске и Босне и Херцеговине или и на друга лица која су рођена у Републици Српској, без обзира на то чије држављанство посједују.

Исто тако било је неопходно прописати начин рјешавања захтјева за промјену личног имена грађана који су рођени у Федерацији БиХ и држављани су БиХ и Федерације БиХ, а имају пребивалиште у Републици Српској, с обзиром на то да надлежни органи у Федерацији БиХ нису прихватили њихове захтјеве из разлога што им је пребивалиште У Републици Српској.

Такође, било је потребно прописати начин рјешавања захтјева за промјену личног имена држављана Републике Српске и БиХ који су уписани у матичне књиге рођених у Републици Српској, а немају пребивалиште на територији Републике Српске.

Даље, разлози за доношење закона садржани су у потреби да се на одговарајући начин регулишу питања која су законом о породично-правним односима уређена на недовољно прецизан начин, као нпр. одређивање личног имена усвојеном дјетету, затим начин промјене презимена брачних супружника приликом закључења брака, те их је потребно у будућим измјенама поменутог закона прецизирати.

Такође, напомињемо да је важећи Закон писан српским језиком екавског изговора.

Због наведеног, приступило се изради текста новог Закона о личном имену којим је уређен појам, начин одређивања, коришћења и промјене личног имена држављана Републике Српске и Босне и Херцеговине.

Најзначајнија новина у односу на важећи Закон садржана је у томе што је утврђено да се овај закон односи на лица која посједују држављанство Републике Српске и Босне и Херцеговине и уписана су у матичне књиге рођених у Републици

Српској.

Напријед поменути категорија лица захтјев за промјену личног имена може поднијети надлежном органу у мјесту пребивалишта у Републици Српској, а ако немају пријављено пребивалиште, захтјев подносе у мјесту уписа у матичну књигу рођених у Републици Српској. Овим је отклоњено ограничење из важећег Закона које је представљало сметње и грађанима и надлежним органима јединица локалне самоуправе, јер је подношење захтјева поред држављанства Републике Српске и БиХ било условљено пребивалиштем у Републици Српској.

Даље, прописано је да се лично име стиче уписом у матичне књиге, као и право и обавеза лица да се служи својим личним именом, те начин поступања лица чије се име састоји од више ријечи. Законом је прописан начин и поступак одређивања личног имена дјетету.

Новина у односу на важећи Закон је у томе што је јасно прописан начин одређивања личног имена код усвајања дјетета.

Даље, Закон прописује да свако лице, ако жели, може промијенити лично име, односно само име или само презиме на лични захтјев, а то може учинити и након промјене породичног или личног статуса, као што су ситуације признавања очинства, утврђивања, односно оспоравања очинства или материнства, усвојења, закључивања или престанка брака, промјена пола.

Такође, прописани су услови који морају бити испуњени да би се одобрила промјена личног имена – кривична одговорност, избјегавања законом утврђених обавеза или заштите права и слобода других лица и друго, затим прописан је рок у коме лице може поднијети нови захтјев за промјену личног имена, а све у циљу да се спријече злоупотребе уочене у пракси да лица кроз промјену личног имена избјегавају кривичну одговорност и друге законом утврђене обавезе.

Ради уједначеног поступања надлежних органа, а истовремено и олакшања за грађане министар управе и локалне самоуправе је овлашћен да донесе упутство о изгледу и садржају обрасца захтјева за промјену личног имена.

Напомињемо да је овим законом омогућена промјена личног имена и великом броју држављана БиХ и Федерације БиХ, који имају дугогодишње пребивалиште у Републици Српској, а којима због ограничења прописаних у Закону о личном имену Федерације БиХ, то није било омогућено у мјесту гдје су уписани у матичне књиге у Федерацији.

Предвиђена је и санкција за лице које у правном саобраћају користи име или презиме противно одредбама овог закона.

У поступку израде Нацрта закона о личном имену обрађивач закона је, поред мишљења која су наведена у Образложењу Нацрта, а у складу са чланом 17. став 1.т. 7) и 11) Пословника о раду Владе Републике Српске прибавио и мишљења Министарства правде Републике Српске и Министарства унутрашњих послова Републике Српске. У мишљењу Министарства правде Републике Српске број: 08.020/020-1686/19 од 20. маја 2019. године наводи се да је Нацрт закона о личном имену, у погледу казних одредби, усклађен са Законом о прекршајима Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, бр. 63/14,110/16 и 100/17).

Сугестија Министарства унутрашњих послова Републике Српске наведена у мишљењу, број: С/М-020-92/19 од 21. маја 2019. године је прихваћена и уграђена у текст Закона.

V ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ПРЕДЛОЖЕНИХ РЈЕШЕЊА

Чланом 1. прописан је појам, начин одређивања, коришћења и промјене личног

имена држављана Републике Српске и Босне и Херцеговине.

Члан 2. прописује да је лично име лично право грађанина и служи за разликовање и идентификовање физичких лица, да се стиче уписом у матичну књигу рођених и да је грађанин дужан да се користи својим личним именом уписаним у матичну књигу рођених.

Чланом 3. прописано је да се лично име састоји од имена и презимена и да се може састојати од више ријечи, а да је лице дужно изјавом одредити којим ће се личним именом служити у правном саобраћају.

Члан 4. прописује да лично име дјетета родитељи одређују споразумно, да дијете може добити презиме једног или оба родитеља, а у случају да се родитељи не споразумију о личном имену дјетета име одређује орган старатељства. Затим, прописан је начин поступања у случају ако један или оба родитеља нису жива, или нису у могућности да врше родитељско право или су непознати.

Чл. 5. и 6. прописан је начин одређивања личног имена усвојенику, код потпуног и непотпуног усвојења.

Чланом 7. прописано је да се лично име, или само име, или само презиме лице може промијенити на лични захтјев, или након промјене личног или породичног статуса (признавања очинства, утврђивања, односно оспоравања очинства или материнства, усвојења, закључивања или престанка брака, промјене пола).

Чл. од 8. до 11. утврђен је начин промјене личног имена дјетету послије признавања очинства, утврђивања, односно оспоравања очинства или материнства; усвојенику по престанку усвојења; презимена брачних супружника приликом закључивања и престанка брака, те лицу након промјене пола.

Чланом 12. прописано је да пунољетно лице има право да промијени лично име, или само име, или само презиме, осим у случајевима за које је другачије одређено овим законом. Истим чланом дато је овлашћење министру управе и локалне самоуправе да пропише изглед и садржај обрасца захтјева за промјену личног имена.

Члан 13. прописује поступак промјене имена малољетног лица.

Чланом 14. прописани су услови и ограничења за одређивање и промјену личног имена, између осталог, ради заштите интереса и интегритета дјетета којем родитељи желе одредити или промијенити лично име у име измишљених, анимираних или филмских ликова, монете и псеудонима.

Члан 15. прописује надлежност за поступање о захтјевима за промјену личног имена.

Члан 16. прописује садржај рјешења о промјени личног имена, обавезу достављања другим органима рјешења о промјени имена, рок у коме лице може поднијети нови захтјев за промјену личног имена и ограничење да може мијењати лично име највише два пута у животу.

Чланом 17. прописан је управни и инспекцијски надзор над спровођењем овог закона.

Чл. 18. и 19. прописане су санкције за матичара, односно одговорно лице у органу јединице локалне самоуправе ако упис личног имена изврши без пристанка дјетета или усвојеника који има више од десет година или правоснажно рјешење, односно обавјештење о промјени личног имена одмах не достави матичару или другим надлежним органима, као и казна за лице које се у правном саобраћају не користи својим личним именом уписаним у матичну књигу рођених.

Чланом 20. прописано је доношење упутства о изгледу и садржају захтјева за промјену личног имена.

Члан 21. прописује да ће се поступци који до дана ступања на снагу овог закона нису окончани завршити по одредбама раније важећег закона.

Чланом 22. прописано је да даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о личном имену („Службени гласник Републике Српске“, бр. 27/93 и 15/00).

Чланом 23. прописано је ступање на снагу Закона.

VI ПРОЦЈЕНА УТИЦАЈА ЗАКОНА, ДРУГИХ ПРОПИСА И ОПШТИХ АКТА НА УВОЂЕЊЕ НОВИХ, ИЗМЈЕНУ ИЛИ УКИДАЊЕ ПОСТОЈЕЋИХ ФОРМАЛНОСТИ КОЈЕ ОПТЕРЕЂУЈУ ПРИВРЕДНО ПОСЛОВАЊЕ

Министарство привреде и предузетништва Републике Српске, дало је мишљење број: 18.06-020-1678/19 од 17. маја 2019. године, у коме констатује:

Увидом у спроведени процес методологије кратке процјене утицаја прописа на Нацрт закона о личном имену, Министарство привреде и предузетништва, констатује:

- Да Нацрт закона није планиран Програмом рада Владе и Народне скупштине Републике Српске за 2019. годину.
- Да је обрађивач правилно анализирао постојеће стање и дефинисао проблем у Обрасцу о спровођењу скраћеног ПУП-а, те да је проблем саставни дио „Разлога за доношење или измјену и/или допуну закона“.
- Да је обрађивач правилно дефинисао циљеве који се желе постићи законом.

У вези са процесом консултација, обрађивач наводи да су приликом израде овог Нацрта обављене консултације са представницима свих јединица локалне самоуправе у Републици Српској, а добијени приједлози и сугестије су размотрени и у значајној мјери уврштени у текст Нацрта закона. Мишљења и коментари на текст закона тражени су и у писаној форми. Обрађивач наводи да ће текст Нацрта бити објављен на интернет страници Министарства управе и локалне самоуправе.

Код утврђивања опција за рјешавање проблема, обрађивач навео да је регулаторна промјена једина опција за рјешавање утврђених проблема и остварење дефинисаних циљева.

Што се тиче утицаја на пословно окружење, обрађивач је навео да Нацрт овог закона неће имати утицај на пословни сектор.

У вези са утицајем на јавне буџете, обрађивач наводи да Нацрт овог закона неће значајно утицати на буџет Републике Српске и буџете јединица локалне самоуправе.

У вези са социјалним утицајима обрађивач наводи да ће Нацрт закона имати позитиван утицај на грађане, јер је истим јасно утврђено на које категорије лица се односи, односно које услове је неопходно испунити да би се извршила промјена личног имена. Наведено подразумијева јасно постављене процедуре и унапријед прецизиране доказе и чињенице које је потребно доставити односно утврдити. Такође, овим Нацртом закона ствара се правни основ за доношење упутства којим ће бити прописан изглед и саджина обрасца за подношење захтјева, а што ће олакшати и поједноставити поступак промјене личног имена.

У вези са утицајем на животну средину, обрађивач наводи да Нацрт неће имати утицаја на животну средину.

Обрађивач је навео да се овим нацртом предвиђа измјена постојеће формалности која се односи на промјену имена и презимена или само имена или само презимена. Измјена је извршена на начин да су Нацртом закона наведени сви елементи формалности, односно сви елементи неопходни за поступање по захтјеву за промјену личног имена (као што је навођење документације коју доставља подносилац захтјева, односно коју по службеној дужности прикупља орган који води поступак, затим одређивање надлежног органа за поступање и форме правног акта којим се одлучује по захтјеву и слично). Сврха измјене предметне формалности је да се олакша и поједностави поступак промјене личног имена, како за подносиоце захтјева тако и за

надлежни орган који поступа по захтјеву за промјену личног имена.

Министарство привреде и предузетништва утврдило је да је обрађивач, приликом примјене скраћеног процеса процјене утицаја прописа, поступио у складу с методологијом прописаном у т. VI и VIII Одлуке о спровођењу процеса процјене утицаја прописа у поступку израде прописа.

VII УЧЕШЋЕ ЈАВНОСТИ И КОНСУЛТАЦИЈЕ У ИЗРАДИ ЗАКОНА

У складу са чланом 36. став 1. тачка 9) Пословника Владе Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 123/18), као и т. 4. и 15. Смјерница за поступање републичких органа управе о учешћу јавности и консултацијама у изради закона („Службени гласник Републике Српске“, бр. 123/08 и 73/12), Министарство управе и локалне самоуправе, као обрађивач овог закона, утврдило је да Закон има значаја за јавност.

У складу са наведеним, прије израде Нацрта закона, обрађивач се обратио свим јединицама локалне самоуправе у Републици Српској ради прибављања примједба, приједлога и сугестија у вези са примјеном Закона о личном имену.

Приједлози јединица локалне самоуправе да се утврди категорија лица на коју се односе одредбе овог закона, затим да се пропишу рокови за враћање презимена након престанка брака, као и рок за подношење новог захтјева за промјену личног имена лицу којем је већ одобрена промјена личног имена, те прецизирање услова за промјену личног имена су уважени и уврштени у текст Нацрта овог закона.

Након њиховог разматрања, сачињен је Нацрт закона личном имену, који је објављен и на интернет страници Министарства управе и локалне самоуправе, са остављеним роком од осам дана, ради достављања примједба и сугестија.

С тим у вези није било достављених примједба и сугестија.

VIII ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА И ЕКОНОМСКА ОПРАВДАНОСТ ДОНОШЕЊА ЗАКОНА

За примјену овог закона нису потребна додатна средства из буџета Републике Српске.